

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.465

din 22.07.2019

Dosar nr.: 502/2018

Petiția nr.: 4413/06.07.2018

Petent: .

Reclamat: Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți

Obiect: Potențială discriminare privind refuzul de a aviza favorabil raportul de mutare în alte unități ale Ministerului Afacerilor Interne

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele și domiciliul petentului

1. .

Numele și domiciliul reclamatului

2. Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți, . Șef Inspectorat

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul este încadrat la instituția reclamată din anul 2006. Din motive personale a decis să se transfere în cadrul altor structuri din cadrul M.A.I., respectiv Oficiul Român pentru Imigrări și Inspectoratul General de Aviației, fiindu-i aprobate rapoartele de mutare de către aceste structuri. Acesta a primit aviz nefavorabil din partea instituției reclamate. Se consideră discriminat întrucât nu i-a fost comunicat motivul refuzului iar pe de altă parte alți colegi au primit aviz favorabil.

4. În mai 2018, petentul a depus raport de mutare la Inspectoratul de Poliție Timișoara primind aviz nefavorabil deși în cadrul detașamentului său sunt ocupate toate posturile.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din *O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare*, cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare *O.G. nr. 137/2000*), s-a îndeplinit procedura de citare.

6. Prin adresa nr.4413/05.09.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 5389/05.09.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 20.09.2018, ora 11:00.

7. La termenul stabilit părțile au fost absente.

8. Atât petentul cât și reclamatul au depus concluzii scrise.

9. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

10. Petentul este subofițer în cadrul Inspectoratului de Jandarmi Județeni Mehedinți din anul 2006. Din motive personale a decis să se transfere în cadrul altor structuri din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, respectiv Poliție, Oficiul Român de Emigrări și Inspectoratul General de Aviație fiindu-i aprobate rapoartele de mutare de către aceste structuri și primind aviz nefavorabil de la Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți.

Avizele nefavorabile le consideră discriminatorii, deoarece nu i s-au adus explicații concrete cu privire la respingerea rapoartelor invocându-i-se doar lipsa de personal, în timp ce un alt coleg a primit aviz favorabil.

11. Petentul relatează că între 2016-2018 a participat la o selecție în cadrul Inspectoratului General de Aviație, fiindu-i aprobate rapoartele de mutare în cadrul acestor structuri dar Inspectoratul Județean de Jandarmi Mehedinți nu a emis aviz favorabil nefiind de acord cu mutarea petentului.

12. În mai 2018, petentul a depus raport de mutare la Inspectoratul de Poliție Timișoara fiindu-i aprobat, dar Inspectoratul Județean de Jandarmi Mehedinți nu a dat aviz favorabil, motivând deficitul de personal. (anexează dovezi în acest sens)

13. Petentul prin concluziile scrise opinează că avea tot dreptul să primească aviz pozitiv având în vedere că alți colegi s-au mutat în anii 2015, 2016, 2017.

14. De asemenea, petentul consideră că este o îngrădire a libertății invocarea lipsei de personal, care, spune acesta este consacrat în Constituție.

15. Petentul menționează că, încadrarea Detașamentului unde este acesta încadrat este de 100%.

16. Petentul relatează că, în anul 2017 în perioade similare, acestuia i-a fost respins raportul de mutare iar altui coleg i-a fost admis.

17. Petentul ne aduce în atenție faptul că a depus în ianuarie 2019 un alt raport de mutare la Inspectoratul de Poliție Caraș Severin, iar Inspectorul Șef din cadrul Inspectoratului Județean de Jandarmi Mehedinți a refuzat aprobarea acestuia motivând că nu poate da un aviz favorabil până la încadrarea promoției de jandarmi din anul curent, în timp ce alți colegi li s-au aprobat rapoartele de mutare.

18. Petentul a depus în luna mai 2019 o petiție către Ministerul Afacerilor Interne care a fost redirectionată spre Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, în care i se reiterează același aspecte precizate și de Inspectoratul Județean de Jandarmi Mehedinți dar se adaugă și faptul că decizia de avizare a rapoartelor de mutare, de la Jandarmeria Română către alte instituții din cadrul Ministerului Afacerilor Interne se adoptă la nivelul conducerii Jandarmeriei Române în funcție de mai multe criterii care țin atât de managementul resurselor umane și de organizarea structurală, cât și de situația operativă de la nivel teritorial și național.

Susținerea reclamatului

19. Reclamatul susține că din prima adresă emisă în octombrie 2017 prin care subofițerul solicită mutarea la cerere de la Jandarmeria Română-Inspectoratul de Jandarmi Județean Mehedinți la Inspectoratul General pentru Imigrări-Centrul Otopeni reiese că a fost respins raportul de mutare de către Inspectorul Șef din cauza lipsei de personal.

20. Prin adresa din martie 2018, Inspectoratul General pentru Aviație, a solicitat transmiterea spre studiu a dosarului plutonierului major .., iar partea reclamată a comunicat Inspectoratul General pentru Aviație că din lipsă de personal refuză mutarea petentului.

21. Prin adresa din mai 2018, Inspectoratul de Poliție Județean Timiș, a transmis raportul personal către Inspectoratul Județean de Jandarmi Mehedinți prin care plutonierul major .. solicită mutarea, raport ce nu a fost aprobat din lipsă de personal.

22. Partea reclamată invocă art. 76 din Legea nr. 80/1995 prin care se precizează “*Mutarea cadrelor militare în activitate dintr-o unitate în alta, precum și schimbarea din funcții în cadrul aceleiași unități se efectuează o singură dată pe an, cu excepția situațiilor deosebite stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale*”

23. Totodată partea reclamată spune că în toate situațiile prezentate, chiar dacă s-a obținut acordul șefului unității cesionate, este necesar și acordul șefului unității cedente, respectiv al inspectorului șef, care în toate cazurile a refuzat mutarea din lipsă de personal.

24. De asemenea, partea reclamată spune că instituțiile publice au libertatea de a decide care este soluția susceptibilă de a răspunde cel mai bine nevoilor colective, obiectivelor entității și interesului general.

V. Motivele de fapt și de drept

25. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare a petentului de către conducerea unității în care își desfășoară activitatea.

26. Conform art. 2 alin(1) din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare, orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

27. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

28. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin(1) din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. (1) *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin.(1), și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

29. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petentă constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

30. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâțul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

31. În speța de față, petentul susține că a fost discriminat de către partea reclamată deoarece a primit o serie de refuzuri cu privire la rapoartele de mutare pe care acesta le-a depus. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unui criteriu de discriminare precum și existența unei legături de cauzalitate între criteriul invocat și fapta sesizată.

32. Raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1, art. 2 alin. 3 sau art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin(1)) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

- 1.Aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată(lipsind criteriul de discriminare);
- 2.O copie hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Hotărâre redactată de: SVT/AA

Data redactării: 14.08.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.